

til Tjeneste og i Lønning. Det er et Forhold, der ikke passer paa Marinen; i denne ere disse Corporaler de Menige eller, hvad vi kalde, heeltbefarne Matroser og Constabler, og det er i høi Grad af Vigtighed, at de bindes til Tjenesten for deres hele Tjenestetid og gaae frem til at blive Marinens faste Underofficerer. Der er andre Paragrapher, der henvises til, f. Ex. §§ 134 til 145. Derunder er altsaa indbefattet Hærlovens § 140, og deri staaer: „De i §§ 101—138 om Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Befalingsmænd i Fredstid givne Bestemmelser ere ogsaa gjældende under Krigsforhold med de Forandringer, som indeholdes i de følgende Paragrapher“, men i § 101 staaer — der fortsættes bestandigt med Henvisninger — „Ngen kan udnævnes til Underofficer eller Officer i Hæren, uden først at være bleven vaabensøvet ved denne som Menig; han maa derhos enten have gennemgaaet en af Corporalskolerne og være bestaaet i de ved denne afholdte Prøver eller være uddannet som Undercorporal eller Menig i den for Undercorporalerne fastsatte Uddannelses-tid.“ Det er atter et Forhold, der ikke passer paa Marinen, og som Følge deraf ere disse Paragrapher ikke i deres Heelhed anvendelige paa de Forhold, man derved har søgt at ordne. Det er Noget, jeg henstiller til den ærede Ordfører; det Høje er for vidtløftigt at gaae ind paa her i Thinget, og jeg anfører det kun som Begrundelse af flere af de Underændringsforslag, jeg har fremsat.

Gaaer jeg derefter over til Hovedparagrafen, som ogsaa den ærede Ordfører har betragtet som saadan, nemlig § 15 angaaende Officeresskolens Indretning, har det været nødvendigt for Marineministeriet at modificere den Ordning, som var paatænkt i det oprindelig fremlagte Lovforslag. Dette har været nødvendigt, fordi det tidligere var paatænkt, at Skolen skulde afgive et vist bestemt Antal Elever, hvormed Søofficerscorpset skulde suppleres. Forholdet med Hensyn til Secondløjtnantsclassen er imidlertid blevet foran-

dret, og Ministeriet er allerede gaaet ind herpaa, hvoraf har maattet følge en tilsvarende Forandring i Officeresskolens Indretning. Denne Forandring bestaaer deri, at istedetfor det begrændsede Antal Elever, som tidligere kunde udgaae som Officerer fra Officeresskolen, er det nu et aldeles ubegrændset Antal, af hvilket der vælges de unge Mænd, der skulle supplere den Afgang, som har fundet Sted i Søofficerscorpset. Det har som Følge deraf altsaa været nødvendigt at modificere Bestemmelserne om dette Forhold, men Hovedtanken er fastholdt og er den samme, om den end, som det vil findes, staaer i Uoverensstemmelse med, hvad Udvalget har anseet for at være det Rette, en Uoverensstemmelse, som jeg har Grund til at beklage saavel i dette Forhold som i mange andre Forhold vedrørende Søværnets Ordning, men som væsentligt hidrører deraf, at et forffjelligt Udgangspunkt gjør sig gjældende, og at dette Anliggende som Følge deraf opfattes paa en heelt forffjellig Maade. Naar man vil see hen til Officeresskolen og den henstigtsmæssigste Maade, den kan ordnes paa, er det Første, man klart maa have for Øie, hvad der fordrres af en Søofficer. Der fordrres af denne, at han skal være i Besiddelse af Dannelse; man kan sige, at Enhver, som gaaer ud fra en Realskole, er i Besiddelse heraf; dette er sikkert, men der hører for en Søofficer en speciel, særegen og videregaaende Dannelse til; der fordrres for ham en mere end almindelig Kundskab i Sprog, for at han i fremmede Lande kan fremtræde som Repræsentant for det Land, han tilhører, og give et Beviis paa den Dannelse, som findes i dette. Som Følge deraf maa det altsaa være af Betydning, at han er mere end almindelig dannet og istand til at opfylde de Fordringer, som blive stillede i saa Henseende. Han vil dertil som Skibschef under mangehaande Forhold bestinde sig i et Slags diplomatisk Stilling; han vil som saadan oftere være nødsaget til at optræde i diplomatisk Retning og til at opfylde de Betingelser, man i saa Henseende kan stille til ham. Endelig er